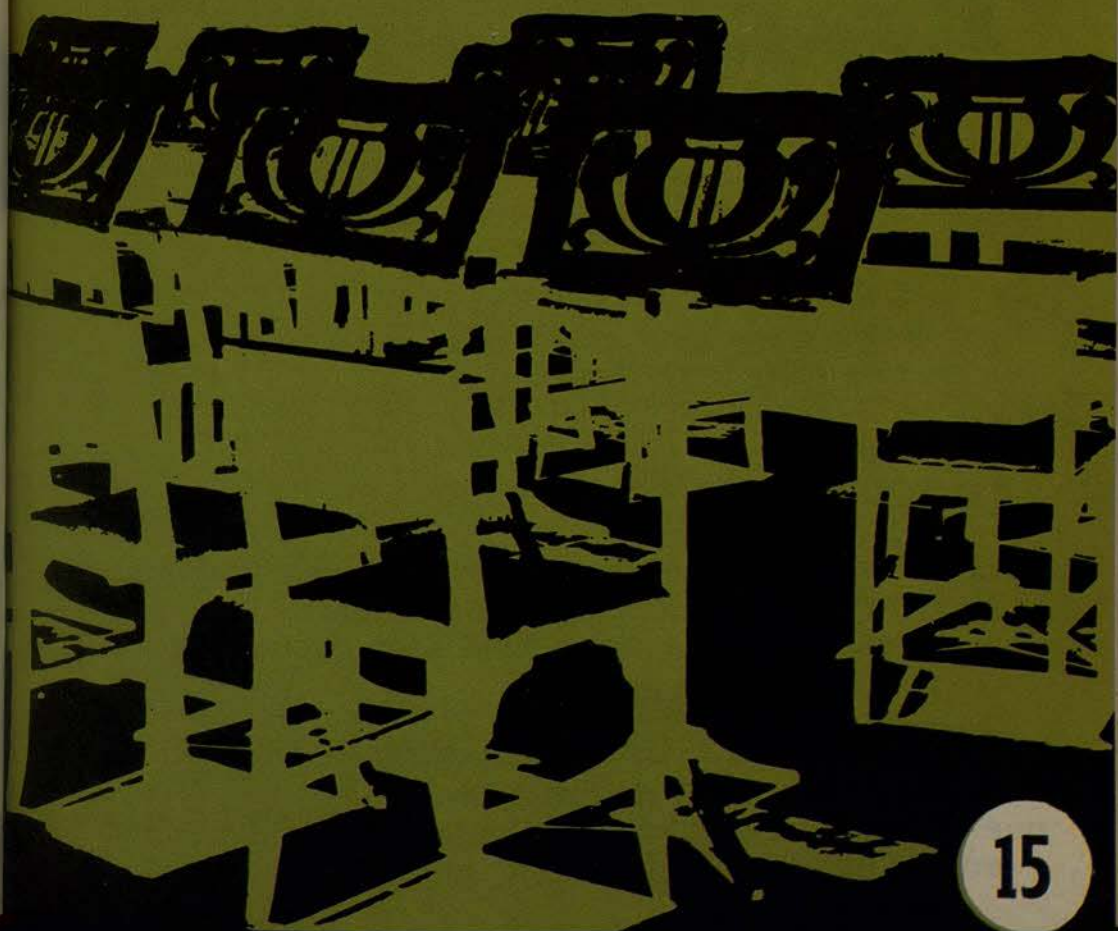

GUIA MUSICAL

1968|69

Alta Fidelidad
vehículo de un arte...

...es el más perfecto método para situar música en el hogar.
Es una tecnología apasionante,
creada por artesanos que saben escuchar.

FISHER - VIETA - SHURE

GOODMANS - GARRARD - SME - KLIPSCH

nombres de prestigio mundial
que Vieta Audio Electrónica, con 12 años de experiencia
en la auténtica Alta Fidelidad, garantiza en España.

— ROSA SABATER —

Podríem afirmar que un concert de Rosa Sabater és un esdeveniment important dintre de la nostra actualitat musical. Realment, però, sense regatejar valor a l'afudida importància, ens inclinem més aviat per dir que un recital d'aquesta extraordinària pianista és un esdeveniment esperat pel públic que representa l'autèntica afecció per la música. Una actuació de Rosa Sabater és un acte de veritable dedicació a l'art del so, perquè la nostra artista conjumina admirablement l'alta tècnica pianística de què està dotada, amb el sentit expressiu i la transcendència estètica que cal assignar a cada peça interpretada.

Interpretada? Aquest terme, tan sovint embastardit en ser emprat per a indicar la simple execució mecànica, adquireix a les mans de Rosa Sabater la seva més cabdal dimensió i el seu més exacte sentit. Interpretar no és només traslladar o traduir. És, a més, desxifrar, atorgar a l'execució un sentit transcendent de l'obra presentada o per ser més exacte, el sentit amb què la va dotar el seu creador i que està reclòs i empresonat entre les barres dels compassos. Rosa Sabater posseeix el màgic do de deslliurar i de lliurar-nos aquest missatge — com es diu ara — i això ho fa naturalment, tot fent senzilla i clara la dificultat del text i, el que és més interessant encara, tot conferint cohesió i sentit unitari a la seva total exposició. L'herència de tota una gran escola pianística, la de Granados, pren nova vida en les seves versions. Com Alicia de Larrocha que ha tornat triomfant d'una «tournée» per Amèrica, com Albert Giménez no fa gaire llargament aplaudit a Madrid, l'art de Rosa Sabater aconsegueix despertar totes les essències expressives potenciades en les pàgines que ens brinda, tant si es tracta de Mompou, dels romàntics, dels impressionistes o dels clàssics... i no parlem si la peça que ens ofereix és una sonata de Scarlatti...!

Amb motiu de la seva actuació dins el cicle de concerts de Fòrum Musical, convé posar atenció al programa projectat. No és un programa de valors entesos ni de valors literaris. És un programa de valors admesos per la seva radical vocació musical, al marge de propagandes manifestes o seduccions taquilleres.

Notem: un clàssic; Mozart amb la «Sonata en la». Un romàntic; Schumann, amb una obra tan negligida pels concertistes — almenys en aquestes latituds — com els «Estudis simfònics op. 13» de tan profunda alenada musical i emotiva.

En la segona part, el «Segon quadern de preludis» de Debussy i «Toccata» de Ravel, o sigui l'essència musical del post-romanticisme, en el qual aquest gran moviment desemboca en les deliquescències sonores del modernisme.

Programes com aquests són importants en mans de Rosa Sabater, però a més, repeteixo, concerts amb aquestes obres són esperats pel públic que estima de debò la música, és a dir, la música en la seva més pura essència.

MANUEL VALLS

- La iniciativa presa per l'Orfeó tendent a actualitzar les quotes dels socis ha tingut una favorable acollida. I ha estat comentat elogiosament el tríptic en què era feta l'exposició de l'objectiu a aconseguir; per la presentació i síntesi de concepte donava una panoràmica de les últimes activitats realitzades i la voluntat de superació de cara al futur. Un dels comentaris públics suscitats arran de la tramesa d'aquest tríptic ha estat publicat a l'àgil revista «Oriflama», que en el seu número 77, corresponent al mes de novembre de 1968 i en la seva secció **Noticiari** inseria la nota que reproduïm: «L'ORFEÓ CATALÀ SE SUPERA. — Amb el lema **L'Orfeó Català és l'obra de tots. Col·laborem-hi!** ha estat difós un tríptic en què es fa el balanç de les activitats de la temporada passada i s'esbossa el programa per al curs vinent. Sorpren el nombre d'actuacions culturals i de millores concretes; així com l'auge de socis que d'un temps ençà ha portat a terme la referida institució, que ara recerca l'ajut de més homes de bona voluntat que vulguin col·laborar a la seva constant ascensió. Desitgem de cor que l'èxit superi els seus projectes més optimistes».
- L'activitat duta a terme per l'Orfeó en el curs actual és notable. Recordem que s'inicià amb l'audició a la Basílica de la Mercè el mes de setembre; el concert a Breda el 6 d'octubre en ocasió del novè centenari del monestir de Sant Salvador de Breda; seguien després les dues audicions de l'extraordinari concert coral del 23 de novembre i 1 de desembre amb l'estrena de diverses cançons; els tradicionals concerts nadalencs de Sant Esteve i Cap d'Any; la presència de l'Orfeó a Cambrils, amb un concert d'homenatge al cardenal Vidal i Barraquer; i darrerament els concerts dedicats als socis protectors els dies 15, 17 i 19 de gener. Actualment, l'Orfeó ha iniciat ja els assaigs d'una obra extensa i cabdal de la música de tots els temps: **l'Oratori de Nadal**, de J. S. Bach. Amb gran sentit de responsabilitat, durant un temps la tasca de l'Orfeó estarà centrada en la preparació meticulosa d'aquesta obra immortal.
- El dia 23 de febrer s'escau el segon aniversari de la mort de Fèlix Millet i Maristany, president de l'Orfeó Català durant setze anys. La seva poderosa personalitat, impulsora de tantes i tan nobles activitats en els camps cívic i cultural, cobra nova perspectiva amb el transcurs del temps. El seu pas per la presidència de l'Orfeó deixà un rastre ple de realitzacions importants en tots els ordres. En homenatge a la seva memòria el dia 16 se celebrarà un extraordinari concert coral al Palau de la Música, amb la participació de l'Orfeó Català, Orfeó Lleidatà, Orfeó Manresà i cantaires d'altres entitats barcelonines.

La más importante interpretación de la obra maestra
de Isaac Albéniz

IBERIA

Grabación integral por la famosa concertista

Rosa Sabater

EN DISCOS

Estereofónico SXL 29033/4

Monoaural LXT 29033/4

Distribuidos en España por: DISCOS COLUMBIA, S. A.

XAVIER TURULL

A la sala de l'Institut Francès tingué lloc, darrerament, un recital de violí a càrrec de Xavier Turull. El prestigiós crític Xavier Montsalvatge escriví a «La Vanguardia»: «...Xavier Turull és un intèrpret aplaudit sovint en les nostres sales de concert, on ha donat sempre un exemple de probitat musical, de bon criteri i voluntat de servir l'art, renunciant moltes vegades als objectius que sovint mouen els concertistes: el lluïment personal, el virtuosisme de superfícies o bé l'explotació d'un repertori malmès i d'èxit majoritari... en el recital de l'Institut Francès hem constatat una vegada més la personalitat de Xavier Turull implícita en allò que sempre li hem admirat: un so sòlid i tens, una dicció controlada amb un bon gust invariable i un lirisme en el fraseig, subjectat d'una manera raonable a les estrictes necessitats de cada obra.»

Era, doncs, obligat de parlar amb Xavier Turull.

Durant la mitja part d'un dels últims concerts que un anomenat conjunt instrumental estranger ha donat al Palau, Xavier Turull i jo hem pogut parlar de moltes coses, i totes ben interessants. Dins de la seva activitat artística, potser una mica silenciosament, hi ha hagut esdeveniments que, tanmateix, no són solament interessants per a ell.

—Sí; la càtedra que fins fa ben poc exercia encara d'una forma inestable o problemàtica, m'ha fet molta il·lusió d'obtenir-la en ferm. La pedagogia m'atrau molt: potser perquè moltes coses les he hagut de descobrir per mi sol, treballant molt i molt, i em fa il·lusió donar el que sé i he adquirit amb esforç, ajudat moltes vegades pel consell de molt bons mestres, a la gent jove que plena d'energia vol assimilar coneixements, i penso que així els puc estalviar temps d'aprenentatge mecànic.

—Com està el moment musical d'aquest aprenentatge?

—La gent, a Catalunya, estan ben dotats, però poc ambientats. L'educació musical ve poc preparada i així trobem que la gent es desperta tard al treball que comporta el descobriment del món de la música. És des de la infantesa que s'ha de conèixer la música i així estimar-la, a poc a poc, però més intensament a mesura que es va creixent i es troben noves rutes dins del llenguatge musical. Ja es fa quelcom d'això actualment en algunes escoles, però encara és poc i insuficient. I és tan precís, tan necessari per a la completa formació dels infants en tots els àmbits... I després d'això, és clar: poc coneixement dona poca afecció; aquesta manca d'afecció porta un mínim d'interès per a l'estudi... És un cercle viciós! Però ens hi hem d'esforçar! Quan recordo, per exemple, que durant els vuit anys que vaig viure a Sudamèrica, sobretot a l'Argentina on l'afecció per la música és gairebé una bogeria, i això entre la gent jove...! I no cal dir res de l'ambient musical europeu. Recordo precisament l'Argentina, perquè és un país jove i inexpert, encara. Potser va ser aquest entusiasme amb què venien a demanar consell, lliçons i opinions, el que em va fer quedar a Sudamèrica tant de temps. La meua intenció no havia estat pas ben bé aquesta. Jo hi anava per donar-hi concerts... i m'hi vaig quedar vuit anys. Il·lusiona sentir que els joves vibren amb nosaltres, i tenen ganes del mateix que a nosaltres ens omple de ja fa tant de temps...!

—I, malgrat aquestes perspectives, endavant?

—Sí; rotundament. Porques coses ens hi ajuden, però si tots hi posem el màxim esforç, això podria millorar en un futur no sé ben bé si

proper o llunyà. No és que es trobi massa ajuda, però no ens hem de deixar abatre, encara que ni els mitjans de divulgació ni els estaments culturals i d'altres ens facin costat. Durant molts anys, els programes de ràdio, per exemple, estaven mancats quasi totalment de programes dedicats al concert, sigui de música clàssica o de música contemporània; les entitats culturals, quan organitzen els seus concerts, saben prou bé com respon de diferent el públic davant d'un artista consagrat, sobretot estranger, i d'un nom nou, sobretot del país; i siguem sincers: hi ha casos ben notoris de superioritat tècnica i artística en els nostres músics instrumentistes, que no s'han tingut en compte fins que, lluny de casa, ho han apreciat altra gent i ens ho han comunicat. Llavors, sí: i encara amb reserves, moltes vegades. Som massa exigents amb els nostres músics; les circumstàncies no els són propícies. Falta temps i experiència i l'ajuda per part de «tots» per a anivellar-nos a d'altres països. Tant el públic com la crítica peca moltes vegades d'impaciència; i l'artista va perdent la confiança en tot, fins i tot en ell mateix, en moltes ocasions...

Divaguem una estona entorn d'aquestes qüestions: recordem anys passats, gent que han deixat un senyal ben marcat i que han significat molt en la nostra vida musical. Per uns moments, Toldrà és evocat entre nosaltres.

—Va ser un dels millors músics que hem tingut: i la seva millor qualitat va ser la seva exigència d'una «pronunciació musical» perfecta. L'idioma de la música ha d'ésser molt ben parlat, no solament sota el punt de vista gramatical i tècnic, sinó amb una «pronunciació» ben correcta, tal com exigim en un idioma: Aquesta qualitat que ell tenia, no és gaire corrent...

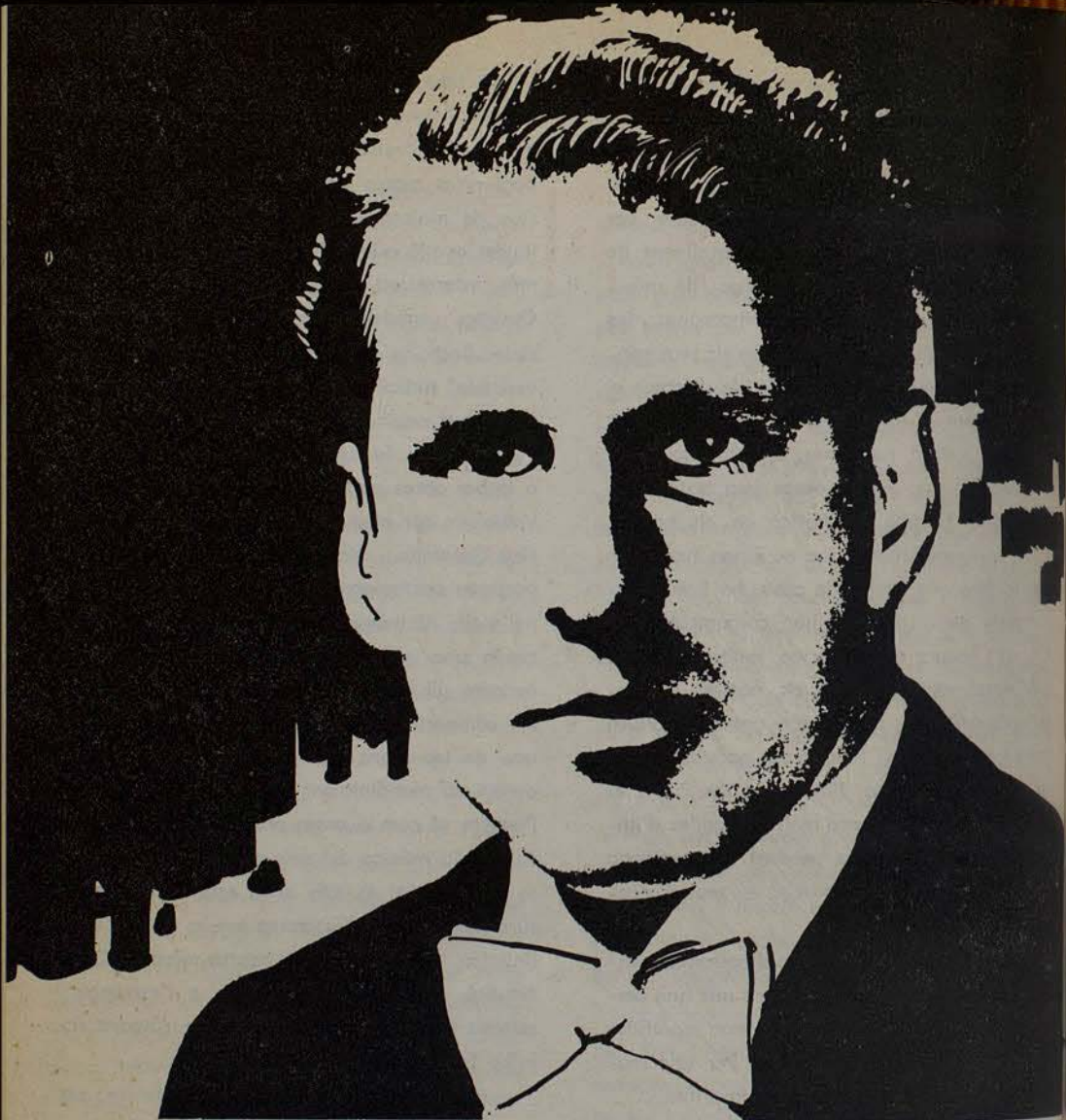
—I, junt amb la càtedra, creus que podràs compaginar-la amb la tasca de concertista?

—I tant...! Vull fer-ho, saps? M'interessa l'estudi i sempre m'ha apassionat, encara que de vegades l'estudi de segons quines obres, no hagi estat massa «agrat». No és pas la música de majories el que més em plau. M'he lliurat a allò que m'ha semblat que podia ser més interessant, sense regatejar-hi esforços. Quantes vegades...! Saps què és preparar un cicle Bach, o Beethoven o Brahms? O, per exemple, treballar durant més de sis mesos en el concert per a violí i orquestra de Ginastera? Però això em fa content tant com la dificultat a trobar obres suficients en quantitat i interès violinístic per al disc de l'Antologia de la Música Catalana... No en tenim gaires de compositors contemporanis que s'hagin interessat pel violí: Alemanya, Anglaterra, Itàlia, França, tenen una gran literatura musical en aquest aspecte. El piano té molts més addictes entre els compositors nostres. Crec que aquesta és una de les raons que la nostra música sigui coneguda mundialment i és de doldre, perquè l'artista té com a arma principal per a defensar-se, la música del seu país. I en el nostre, ja t'ho he dit: és més aviat escassa la literatura musical que s'interessa per la tècnica violinística. Això dificulta la nostra missió... Continuaré, però, donant concerts a l'estranger, sempre que tingui oportunitat: la càtedra no m'ho farà deixar.

—Amb tants **d'avantatges** com tenim, no creus que és justificat un cert desànim que plana de vegades damunt la nostra vida musical?

—El que hem de fer tots, és saber-nos apreciar nosaltres mateixos, en la justa mesura, sense enfilem-nos massa amunt, ni posar-nos a baix de tot. L'opinió dels de fora, després, no farà sinó afermar la nostra convicció. I tenir una mica de paciència amb els de casa; només amb això els podem ajudar tant...!

M. TERESA GIMÉNEZ

EDOUARD VAN REMOORTELS

Va néixer a Brusselles el 1926, on cursà estudis de violoncel. Més tard decidí dedicar-se a la direcció d'orquestra, i es traslladà a Siena (Itàlia) per tal d'estudiar a l'Academia Chigiana d'aquella població; d'entre cent concursants ell guanyà el primer premi de l'Acadèmia.

L'any 1951 obtingué el privilegi de ser contractat a Salzburg per al concert de gala que es donava amb motiu del 160 aniversari de la mort de Mozart. Després de l'èxit d'aquella actuació, l'Orquestra del Mozarteum de Salzburg el contractà per fer diverses «tournées» a Anglaterra, França i Bèlgica. D'aleshores ençà la carrera d'Edouard van Remoortel és una ininterrompuda successió d'èxits aconseguits amb les més importants orquestres. La seva col·laboració és constantment sol·licitada pels nuclis musicals d'arreu del món.

Edouard van Remoortel és considerat com un dels primeríssims directors del moment actual.

CONCERT
EXTRAORDINARI

Presentació a Espanya de la

ORQUESTRA DE CAMBRA
DE LA
SIMFÒNICA DE VIENA

Director: EDOUARD VAN REMOORTEL

PROGRAMA

I

SUITE en si menor per a flauta i orquestra (BWV 1067) BACH
CONCERT per a dues flautes i orquestra, en sol major CIMAROSA

II

SIMFONIA en si bemol major número 24, K. V. 182 . MOZART
SERENATA en sol major, K. V. 525, «Eine Kleine Nachtmusik» MOZART

Diumenge, 23 de febrer de 1969, a les 18.30 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Despatx de localitats a les taquilles del Palau de la Música, de 5 a 9 del vespre.
El dia del concert, d'11 a 1 del matí, i des de les 4 de la tarda.

los conciertos

■ HOMENAJE A FÉLIX MILLET. —

En ocasión de cumplirse el segundo aniversario de su muerte, Fòrum Musical, en colaboración con el Secretariat dels Orfeons de Catalunya, ha organizado un gran concierto coral, el domingo día 16 de febrero, en homenaje a la figura de Fèlix Millet i Maristany. Con el transcurso temporal cobra más intenso relieve la poderosa personalidad del que fue Presidente de l'Orfeó Català, de la «Revista dels Orfeons de Catalunya» e impulsor de tantas y tan nobles iniciativas en el campo artístico y cultural. Intervendrán en este homenaje l'Orfeó Català, l'Orfeó Lleidatà i l'Orfeó Manresà además de cantantes de otras entidades corales barcelonesas.

■ ASOCIACIÓN DE CULTURA MUSICAL. —

El lunes día 17 de febrero, Asociación de Cultura Musical presentará al célebre barítono francés Gerard Souzay, uno de los más eminentes cantantes del mundo, solicitado constantemente por las más importantes entidades y organizaciones musicales. A este gran acontecimiento artístico seguirá la actuación del pianista Robert Casadesú, la de la Orquesta de Cámara de Toulouse con el dúo de pianos Billard-Azais, y la del trompetista Maurice André.

■ ORQUESTA CIUDAD DE BARCELONA. —

Dirigida por su titular Antoni Ros-Marbà, el viernes día 21 de febrero y el domingo día 23, en audición matinal, actuará la Orquesta Ciudad de Barcelona en el Palau de la Música. Figuran en programa «Líneas y puntos», de Cristóbal Halffter; «Concierto núm. 2 para piano y orquesta», de Prokofieff, cuya parte solista correrá a cargo del prestigioso solista Rafael Orozco, y la «Sinfonía núm. 2», de Brahms.

■ FORUM MUSICAL. —

La Orquesta de Cámara de la Sinfónica de Viena actua-

rará en el Palau de la Música el domingo día 23 de febrero presentada por Forum Musical. Dirige esta extraordinaria formación el gran director Edouard van Remoortel, uno de los más sólidos valores en el campo de la dirección orquestal. Por su prestigio cimentado y consolidado con las más reputadas orquestas mundiales, Edouard van Remoortel actúa constantemente en los principales núcleos musicales. Al frente de la Orquesta de Cámara de la Sinfónica de Viena — que efectúa su presentación en España — Edouard van Remoortel dirigirá un programa de excepción: «Suite en si menor para flauta y Orquesta», Bach; «Concierto para dos flautas y orquesta», Cimarosa; «Sinfonía núm. 24 KV 182», Mozart; y «Serenata KV 525», Mozart.

■ PATRONATO PRO MÚSICA. —

Patronato Pro Música de Barcelona, en su XI Temporada Musical, presentará una serie extraordinaria de conciertos. De febrero a junio se sucederán diversas manifestaciones musicales que constituirán sendos acontecimientos artísticos. Patronato Pro Música, que ha rendido siempre culto a la gran música y ha presentado en nuestra ciudad a las más relevantes figuras mundiales en el campo interpretativo, ofrecerá al público barcelonés la actuación de primerísimas figuras. El día 27 de febrero el extraordinario pianista ruso Sviatoslav Richter iniciará la XI Temporada Musical del Patronato Pro Música, con un recital integrado por obras de Schumann y Moussorgsky.

■ LOS PEQUEÑOS CANTORES DE VIENA. —

Uno de los acontecimientos más destacados del curso pasado fue la actuación de los Pequeños Cantores de Viena. Juventudes Musicales los presenta nuevamente en dos únicos conciertos públicos en nuestra ciudad los días 15 y 19 de marzo próximo.

CONCERT MATINAL POPULAR

Homenatge a Fèlix Millet

Amb la col·laboració del Secretariat dels Orfeons de Catalunya

ORFEÓ CATALÀ

Director: Lluís M. Millet

ORFEÓ LLEIDATÀ

Director: Lluís Virgili

ORFEÓ MANRESÀ

Director: Agustí Coll

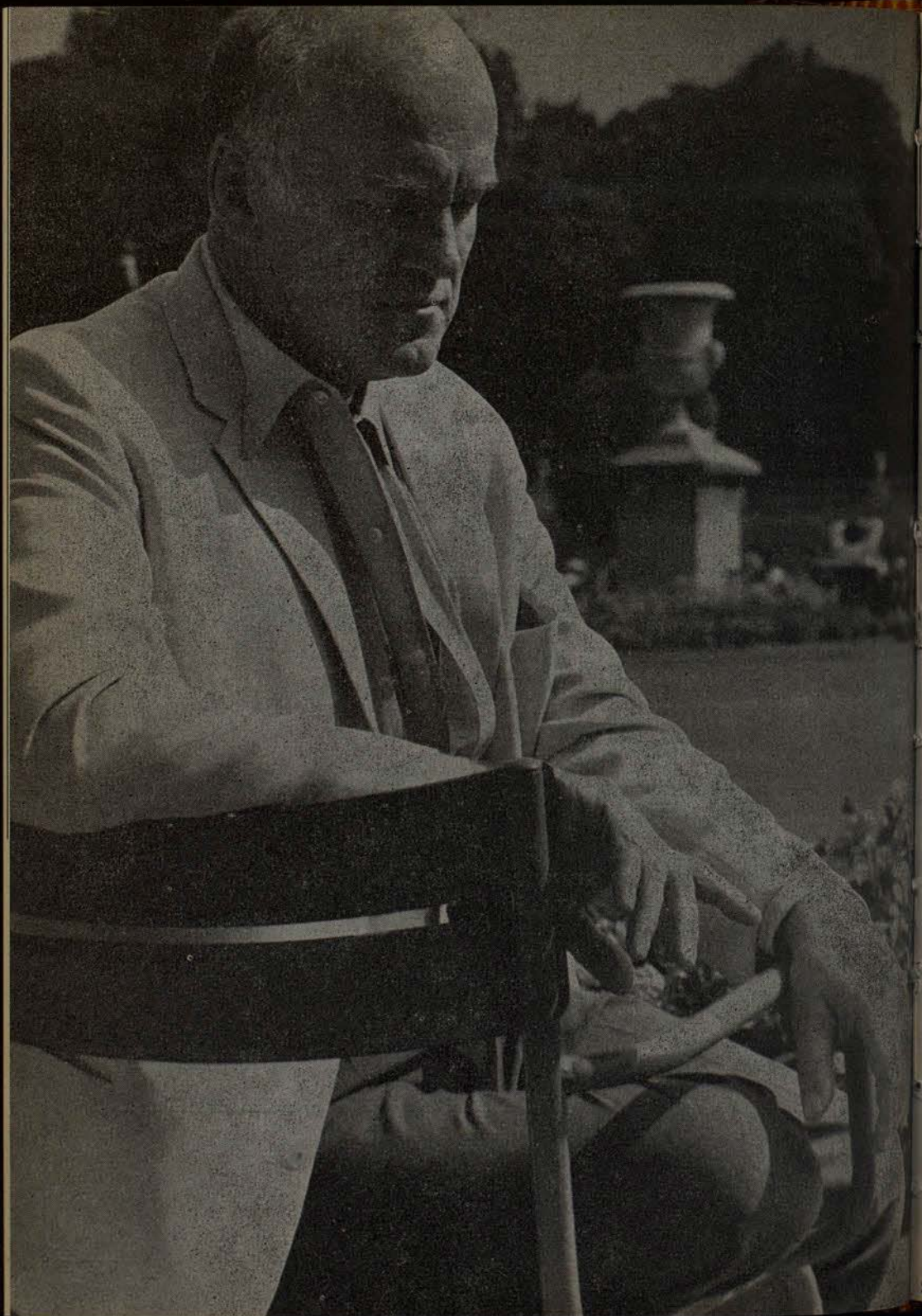
CANTAIRES D'ALTRES ENTITATS BARCELONINES

Diumenge, 16 febrer 1969, a les 11 hores

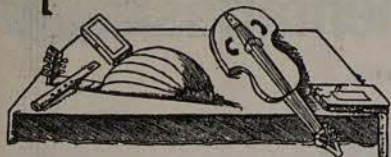
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

PREUS POPULARS

ENTRADES A 50, 25 I 10 PESSETES

pro musica

Patronato Pro Música de Barcelona

XI Temporada Musical

SERIE EXTRAORDINARIA DE CONCIERTOS

- 1 — 27 de febrero noche SVIATOSLAV RICHTER, piano
Obras de Schumann y Moussorgsky
- 2 — 4 de marzo noche ITZHAK PERLMAN, violín
Miguel Zanetti, piano
- 3 — 21 de marzo noche Extraordinario concierto de gala
FESTIVAL WAGNER
Orquesta Ciudad de Barcelona,
Irene Dalis, soprano; Jean Cox, tenor; Gottlob Frick, bajo
Director: Otto Gerdes
- 4 — 23 de marzo tarde FESTIVAL WAGNER
Orquesta Ciudad de Barcelona;
Irene Dalis, soprano; Jean Cox, tenor; Gottlob Frick, bajo
Director: Otto Gerdes
- 5 — 18 de abril noche MISHA DICHTER, piano
Obras de Beethoven, Schubert, Rachmaninoff y Stravinsky
- 6 — 4 de mayo tarde ORQUESTA DE CÁMARA DE HAMBURGO
Director: Frederick Wührer
FESTIVAL BACH: Integral Conciertos Brandenbureses de
J. S. Bach
- 7 — 5 de mayo noche ORQUESTA DE CÁMARA DE HAMBURGO
Director: Frederick Wührer
FESTIVAL BACH: Integral Conciertos Brandenbureses, de
J. S. Bach
- 8 — 2 de junio noche Solemne clausura de la XI Temporada Musical del Patronato Pro
Música
ISAAC STERN, violín
Alexander Zekin, piano

PALACIO DE LA MÚSICA

- **ATENEOS SANT JUST DESVERN.** — Organizado por el Orfeo Enric Morera, se celebró en la sala de conciertos de este Ateneo un recital a cargo de la soprano Katy Wirth, acompañada al piano por M.ª Teresa Balcells. En el programa, obras de Granados, Humperdinck, Telemann, Brahms, Schubert, Strauss, Mozart, Falla y Toldrá.
- **MONTMELÓ.** — En la Iglesia Parroquial de Montmeló, y a cargo del Orfeo de Sabadell, tuvo lugar un Concierto Navideño. Se interpretaron composiciones de Pérez Simó, Jordà, Dotras Serrabella, L.L. M.ª Millet, Cabané, Dawson, Haendel y Pla, entre otros.
- **INSTITUTO FRANCÉS.** — Con gran entusiasmo del público asistente, Xavier Turull, violín, y Àngel Soler, piano, dieron un concierto en la sala de este Instituto, interpretando «Six variations d'après l'andantino» (Hélas, j'ai perdu mon amant) K.V. 360 de Mozart, «Segunda Sonata» de Milhaud y «Sonata núm. 2, op. 121» de Schumann.
- **BIBLIOTECA CENTRAL.** — Incansables en su promoción del arte musical, la Orquesta de Cámara «Amics dels Clàssics» organizó un concierto en la Sala de Letras de esta entidad y, con la colaboración del oboísta Roberto Soriano, interpretaron el siguiente programa: «III Concerto, de "Six concerts en sextuor"», de Rameau; «Concierto en fa mayor, para oboe y orquesta», de Vivaldi; «Concerto grosso op. 7 núm. 1», de Geminiani; «Capriol, Suite» de Warlock; «Xirongu», «Adagio» y «Fum, fum», de Sancho Marraco.
- **MONISTROL DE CALDERS.** — En el Centro Parroquial de esta localidad,

l'Orfeo de Sabadell, dirigido por Adolf Cabané, dio un extraordinario concierto coral. Figuraban en programa obras de Planas, Pérez Simó, Dawson, Cabané, L.L. Millet, L.L. M. Millet, fragmentos del oratorio «El Messias» de Haendel y diversas sardanas de Morera. La presencia y actuación de l'Orfeo de Sabadell — que, por la mañana, había interpretado composiciones religiosas durante la misa — constituyó un rotundo y clamoroso éxito.

- **JUVENTUDES MUSICALES.** — La labor de Juventudes Musicales de Barcelona ha venido centrada, últimamente, en la celebración de las Audiciones para la iniciación musical de los escolares, labor fundamental para el futuro cultural de nuestra ciudad. En colaboración con Llorach Audio, se ha programado el primer ciclo «Ensayo», tres de cuyos conciertos (Quartet Parrenin, Laurence Allix, Marco Scano, violoncelo y Darío Gómez, piano) se han celebrado ya. En colaboración con el «Club 49» y el Instituto Francés se ha previsto un ciclo de seis conciertos, a cargo del recién creado «Conjunt Català de Música Contemporània», que dirige Constantin Simonovitch.
- **GRAN TEATRO DEL LICEO.** — Ha terminado la temporada de ópera en el Liceo. Del 9 de noviembre al 4 de febrero se han celebrado cincuenta y dos representaciones. Nuevamente nuestro primer teatro lírico ha hecho honor a su prestigio mundial con la presentación de artistas y compañías importantes. Destacan de forma extraordinaria los estrenos en España de «La vida por el zar», de Glinka, y de «Lulú», de Alban Berg.

Asociación de Cultura Musical de Barcelona

CURSO 1968-1969

LUNES, 17 DE FEBRERO

El gran barítono francés

GERARD SOUZAY

con el concurso del pianista: DALTON BALDWIN

Próximamente, acontecimiento musical

El gran pianista

ROBERT CASADESUS

A las 10.30 en punto de la noche. PALACIO DE LA MÚSICA

EXCLUSIVAMENTE SOCIOS. Detalles e inscripciones Vía Layetana, 113, 1.º, 2.ª

Teléfono 232 43 32

Casa DIONISIO CHIAPPO

Guitarres de concert

Pianos

Harmòniques

Acordions

Aribau, 1 - Gran Via, 583

Telèfon 223 40 55

BARCELONA - 11

concursos y festivales

- **BARCELONA.** — Organizado por el Ayuntamiento de nuestra ciudad, ha sido convocado el Premio «María Barrientos» para el año 1969. Podrán aspirar al mismo, cuantos hayan terminado como alumnos oficiales del Conservatorio Superior Municipal de Música, con la calificación de sobresaliente, los estudios de algunas de las siguientes especialidades: Composición, canto y cualquiera de los instrumentos cuya enseñanza se dé en el Conservatorio. 1.º Los aspirantes compositores presentarán, junto con la instancia, las partituras originales que consideren oportuno, entre las cuales deberán figurar de los géneros Cámara y Sinfónico. 2.º Los aspirantes cantantes o instrumentistas deberán someterse a dos pruebas públicas, la primera de carácter eliminatorio y la segunda de oposiciones.

En la prueba de eliminatoria habrán de interpretar: **Los cantantes:** Una obra de Bach o Haendel y un fragmento de ópera, libremente elegido. **Los violinistas:** «La follia» de Corelli, y una de las Sonatas núms. 1, 4, ó 6 de J. S. Bach. **Los violoncelistas:** Una de las «Suites» núms. 3, 4 ó 6 de Bach y el «Adagio y Allegro» de la «6.ª Sonata» de Boccherini. **Los organistas:** «Sonata-Trío núm. 3» de Bach y el primero de los tres grandes Corales, de César Franck. **Los pianistas:** «Concierto italiano» de Bach, y una «Sonata» de Beethoven, elegida entre las op. 53, 57, 101, 106, 109, 110 y 111.

Los demás instrumentistas: Las obras que indique el Jurado elegidas de entre las que figuren en una lista de 6 que presentará el aspirante, todas de dificultad apropiada y representativas de diferentes épocas musicales. 3.º En la prueba de oposiciones, los aspiran-

tes que hayan superado la eliminatoria, deberán interpretar de memoria una obra libremente elegida. 4.º Los actos correspondientes a las pruebas eliminatorias y de oposición se celebrarán en el Conservatorio Superior Municipal de Música, excepto los de los concursantes organistas, que tendrán lugar en el Palacio Nacional de Montjuich. 5.º El haber obtenido el Premio «María Barrientos» impide poder aspirar de nuevo al de la misma especialidad. 6.º El Premio podrá dejar de adjudicarse, pero no dividirse. 7.º El importe del Premio será entregado al beneficiario en tres plazos, de diez mil pesetas el primero y siete mil quinientas los otros dos. El tiempo entre dichos plazos lo determinará el Delegado de Servicios de Cultura, de acuerdo con lo que aconsejen el coste de vida y de estudios en el país elegido por el ganador del Premio. 8.º El patronato sobre el disfrute del Premio lo ejercerá el Delegado de Servicios de Cultura, quien, previamente al inicio de su disfrute, deberá conocer el programa de estudios o de perfeccionamiento que se proponga realizar el premiado. Éste, mensualmente, dará cuenta a dicha autoridad del desarrollo de sus actividades, calificaciones obtenidas, asistencia a clases, etc., sin perjuicio de la obtención de referencias e informes, directamente, del Centro en donde realice su actividad el indicado beneficiario. 9.º Las inscripciones deberán formalizarse mediante instancia dirigida al Sr. Alcalde, presentada en el Registro general, en este mes de febrero, y acompañada de la documentación demostrativa de que el aspirante reúne las condiciones exigidas. A la instancia se acompañará una lista, debidamente firmada, en la que consten las obras libremente elegidas.

técnica perfecta al servicio de la música

HAMMOND

Para el instante en que sus manos se posen sobre el teclado, el artista deberá confiar plenamente en el instrumento. Su sonido ha de ser exacto, sutilmente fiel a la idea concebida en su mente. El sabe que este instrumento es HAMMOND. Conoce su calidad, su prestigio y sus sorprendentes posibilidades.

Organos HAMMOND, el órgano de calidad que Vd. también debe conocer. Visítenos o solicite información.

HAMMOND IBERICA, S.A.

PJE. MARIMON, 10. TEL. 228 65 66 - BARCELONA-11

Delegaciones en España: **MADRID:** Casa MAXI. Leganitos, 12. T. 241 47 64. **PALMA DE MALLORCA:** SALOM PONS. Misión, 20. T. 22 22 08. **VIGO:** SPICA. Gran Vía, 6. T. 21 65 02. **VALENCIA:** Emilio JUAN GIMENEZ. Micer Mascó, 20. T. 69 21 71.

ESTADOS UNIDOS • INGLATERRA • CANADA • ALEMANIA • ITALIA • FRANCIA • BELGICA • SUECIA • NORUEGA • DINAMARCA

vida musical

- **HAMBURGO.** — Con motivo del Festival de Música Internacional de este año, se ha constituido la sección de la Sociedad Internacional de Música Contemporánea, que tuvo que disolverse en 1933, presentando en esta nueva reaparición un amplio programa de actos musicales.
- **ZURICH.** — Ha sido estrenado en Zurich, el drama-oratorio de Wladimir Vogel «Flucht», dedicado el texto a la vida del poeta Robert Walser. En este drama-oratorio, Vogel se vale de elementos épico-dramáticos y de ópera, así como de cintas magnetofónicas.
- **BERLIN.** — Una editorial de la ciudad de Leipzig prepara por primera vez una edición crítica completa de los «Cuadernos de conversación» del compositor Ludwig van Beethoven. Estos cuadernos constituyeron, entre 1819 y 1827, el único medio de entendimiento en las relaciones sociales del compositor con el mundo que le rodeaba, especialmente en los años en que se había acentuado su sordera. La edición de los cuadernos comprende diez tomos.
- **PARIS.** — Acaba de aparecer el primer número de la nueva revista «Renacimiento del órgano», publicada por la asociación francesa de protección del órgano antiguo. Los redactores de esta publicación son conocidos críticos musicales y compositores del país galo: Jean Fonteneau, Louis Argence, Pierre Hardouin, René Delosne, André Isoir, etc.
- **CASSEL.** — Cuando en 1960 Bernd Alois Zimmermann presentó su ópera escrita por encargo de la Ópera de Colonia «Die Soldaten», se consideró como irrepresentable. Esta obra pertenece al «Teatro musical pluralista» que aspira a la concentración de todos los medios teatrales para llegar a la comunicación. Zimmermann realizó una revisión sobre la primera versión y en 1965 se estrenó de nuevo en Colonia, siendo desde entonces considerada como una de las obras más importantes del teatro musical contemporáneo. Esta temporada ha sido presentada de nuevo en Cassel, obteniendo un clamoroso éxito.
- **MEXICO.** — La Deutsche Oper de Berlín actuó durante la «Olimpiada Cultural» en Méjico a finales del pasado año. Se representaron: «Las Bodas de Fígaro» y «Così fan tutte», de Mozart, bajo la dirección musical de Heinrich Hollreiser. «Elegía para jóvenes enamorados», de Hans Werner Henze, bajo la dirección del compositor. Las diez representaciones fueron un completo éxito.
- **BERLIN.** — En la «Semana de Ballet de la Ópera de Berlín», que duró once días, han sido presentadas nuevas coreografías de autores de la nueva generación: George Balanchine, Frederick Ashton, John Cranko y Anthony Tudor. Intervinieron solistas de Berlín, Londres, París, Copenhague y Stuttgart. Se estrenó «Opus 1», de John Cranko; «Ballet Imperial», basado en el concierto para piano en sol mayor, de Tchaikowsky, y «Caín y Abel», del polaco Andrzej Panufnik. Como artistas invitados actuaron Margot Fonteyn y Rudolf Nureyev, interpretando «Giselle».
- **ISRAEL.** — El Teatro de Danza de Israel «Inbal» está realizando una tournée por Europa. Esta organización fue fundada hace quince años por Sara Levi-Tanai, y su característica esencial es la conservación del folklore judío y yemení de hace más de un siglo.

antologia històrica de la música catalana

IMMINENT APARICIÓ D'UNA AUTÈNTICA OBRA DEL NOSTRE
TEATRE LÍRIC I D'UN DELS ESFORÇOS MÉS GRANS REALIT-
ZATS, FINS ARA, PER LA DISCOGRAFIA CATALANA.

EL GIRAVOLT DE MAIG

música d'EDUARD TOLDRÀ i llibret de JOSEP CARNER

direcció: ANTONI ROS MARBÀ

intèrprets: FRANCESCA CALLAO (Rosaura), ANNA RICCI (Jo-
vita), JOAN FERRER (Golferic), RAIMON TORRES
(Perot de l'Armentera), BARTOMEU BARDAGÍ (Marcó),
FRANCESC CHICO (Corvetó) ORQUESTRA SIMFÒNI-
CA CATALANA

«...amb aquest *Giravolt*, Eduard Toldrà s'ha enfilat a l'alçada del
poeta i ha saltat de cop i volta al nivell dels millors compositors de
la nostra terra...»

LLUÍS MILLET

Revista Musical Catalana, novembre-1928

¿a qué espera
para tomar
yoghourt con pera?

Ahora es muy fácil porque **DANONE** ha incorporado a su yoghourt trozos de deliciosa pera natural

Es otra especialidad

DANONE

EL ESPECIALISTA MUNDIAL DEL YOGHOURT

TCHAIKOWSKY: Sinfonía núm. 5 en mi menor, op. 64. — Nueva Orquesta Filarmonía. — Leopold Stokowsky, director. — DECCA Stereo. — 4 Fases PFS 4129.

Hay que recomendar una grabación de la quinta sinfonía de Tchaikowsky? No nos lo vamos a plantear. Ni tampoco vamos a hacer lo contrario. Queremos dejar constancia, simplemente, de una grabación que podemos considerar «excepcional». Esta consideración tiene una nota de actualidad después del 2.º Ciclo de audiciones estereofónicas celebradas recientemente en el Palau. Éste es un disco que resistiría a buen seguro toda clase de críticas. Un disco que hace honor a lo que comúnmente se entiende por «alta fidelidad».

La obra del compositor ruso ha suscitado desde siempre apasionados comentarios. Desfavorables unos, ditirámicos otros.

Leopold Stokowsky, que consigue al frente de la Orquesta Filarmonía de Londres una versión única, escribe: «Diversas son las razones que justifican el gran número de adictos que la Quinta Sinfonía de Tchaikowsky cuenta en todo el mundo. Una es la originalidad y emoción de sus temas, otra, el calor y el colorido de sus armonías. La arquitectura total de la obra es perfecta, cada detalle, cada secuencia se conjuntan a la perfección contribuyendo a la armonía que se desprende inmediatamente de la obra. Cada nota la sintió Tchaikowsky vivamente y toda su emoción y espontaneidad se desbordan en este trabajo que parece escrito con la misma sangre del compositor.»

«Carezco de ideas e inspiración. Me pregunto si me habré acabado. ¿Será que ya no me queda por hacer que repetirme e imitarme a mí mismo?» Es muy probable que Tchaikowsky no se hiciera estas preguntas de vivir en la actualidad y conocer las infinitas posibilidades de la técnica moderna en materia de reproducción auditiva.

BACH: Variaciones Goldberg (BWV 988). Edith Picht-Axenfeld. HISPAVOX HE (S) 60-70.

Todavía guardamos un imborrable recuerdo de la actuación de la clavicembalista alemana Edith Picht-Axenfeld en la sala de conciertos del Palau. Fue un concierto de un gran interés que como en tantas otras ocasiones — que se repiten demasiado a menudo — estuvo reservado únicamente a aquellos privilegiados que saben gustar de la música. Picht-Axenfeld actuó con uno de los oboístas más destacados del momento actual: «el oboísta más grande», «la gran revelación»: Heinz Holliger.

Picht-Axenfeld ha grabado las célebres «Variaciones Goldberg». Es una magnífica interpretación de una obra paradójicamente de circunstancias y profunda y fundamental al mismo tiempo. Es una grabación lo suficientemente importante para no desmerecer de las ya existentes: Martin Galling, Ralph Kirkpatrick, Wanda Landowska, Gustav Leonhart, Helmut Walcha, etc. Es una versión profunda, contenida, meditada.

En el disco se interpretan las variaciones sin las debidas repeticiones. Lo que sería inadmisibles en una audición directa quizá no pueda juzgarse con idéntico rigor en un disco, debido a su excesiva duración.

Esta obra, «para recreo de los aficionados», según el título original ha llegado a ser una pieza fundamental para conocer la clave del pensamiento musical de Bach. En ella, según Doflein, el compositor «expuso todo el microcosmos de la música de su tiempo, dio ejemplos de riguroso estilo y de alegre imaginación y ordenó toda la riqueza de su inventiva en una composición de profunda estructura».

El «Aria con diversas variaciones para clavecín de dos teclados» escrita para el alumno Goldberg que contaba entonces quince años, es hoy una obra fundamental en la historia de la música. — A. S.

guía de conciertos

FECHA	LOCAL	CONCIERTO
FEBRERO		
14 viernes 22.15 h.	Palau	Rosa Sabater, piano. Obras de Mozart, Schumann, Debussy y Ravel . (Forum Musical.)
16 domingo 11 h.	Palau	Homenatge a Fèlix Millet . Orfeó Lleidatà. Dir.: Lluís Virgili . Orfeó Manresà. Dir.: Agustí Coll . Orfeó Català. Dir.: Lluís M.ª Millet . (Forum Musical — Secretariat dels Orfeons.)
17 lunes 19.30 h.	Instituto Francés	Concierto a cargo de los Primeros Premios del Conservatorio de París. Obras de Mozart, Schmitt y Fauré . (Instituto Francés de Barcelona.)
22.30 h.	Palau	Gerard Souzay , barítono. Dalton Baldwin , pianista. (Asociación de Cultura Musical.)
21 viernes 22.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: A. Ros-Marbà . Rafael Orozco , pianista. Obras de Prokofieff, Halffter, Brahms . (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
23 domingo 11 h. 18.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: A. Ros-Marbà . Rafael Orozco , pianista. Concierto matinal. Repetición del programa anterior. Orquesta de Cámara de la Sinfónica de Viena. Dir.: Edouard van Remoortel . Obras de Bach, Cimarosa y Mozart . (Forum Musical.)
26 miércoles 20 h.	Círculo Metropolitano	María del Carmen Poch , pianista. María Dolores Martí , soprano. Obras de Mozart, Fauré, Chopin, Schubert, Schumann, Falla y Toldrà . (Círculo Social Metropolitano.)
27 jueves 10 h. 22.30 h.	Palau	VII Ciclo de audiciones para la iniciación musical de los escolares. Escolania de Montserrat . Dir.: Irineu Segarra . (Juventudes Musicales.) Sviatoslav Richter , piano. Obras de Schumann , y Moussorgsky . (Patronato Pro Música.)
MARZO		
4 martes 22.30 h.	Palau	Itzhak Perlman , violín. Miguel Zanetti , piano. (Patronato Pro Música.)
7 viernes 22.30 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Berthold Lehmann . Siegfried Fink , percusión. Obras de Weber, Jolivet, Bruckner . (Patronato Orquesta Ciudad de Barcelona.)
9 domingo 11 h.	Palau	Orquesta Ciudad de Barcelona. Dir.: Berthold Lehmann . Siegfried Fink , percusión. Concierto matinal. Repetición del programa anterior.

GUÍA MUSICAL

Temporada 1968/1969 — 14 de febrero de 1969. Núm. 15

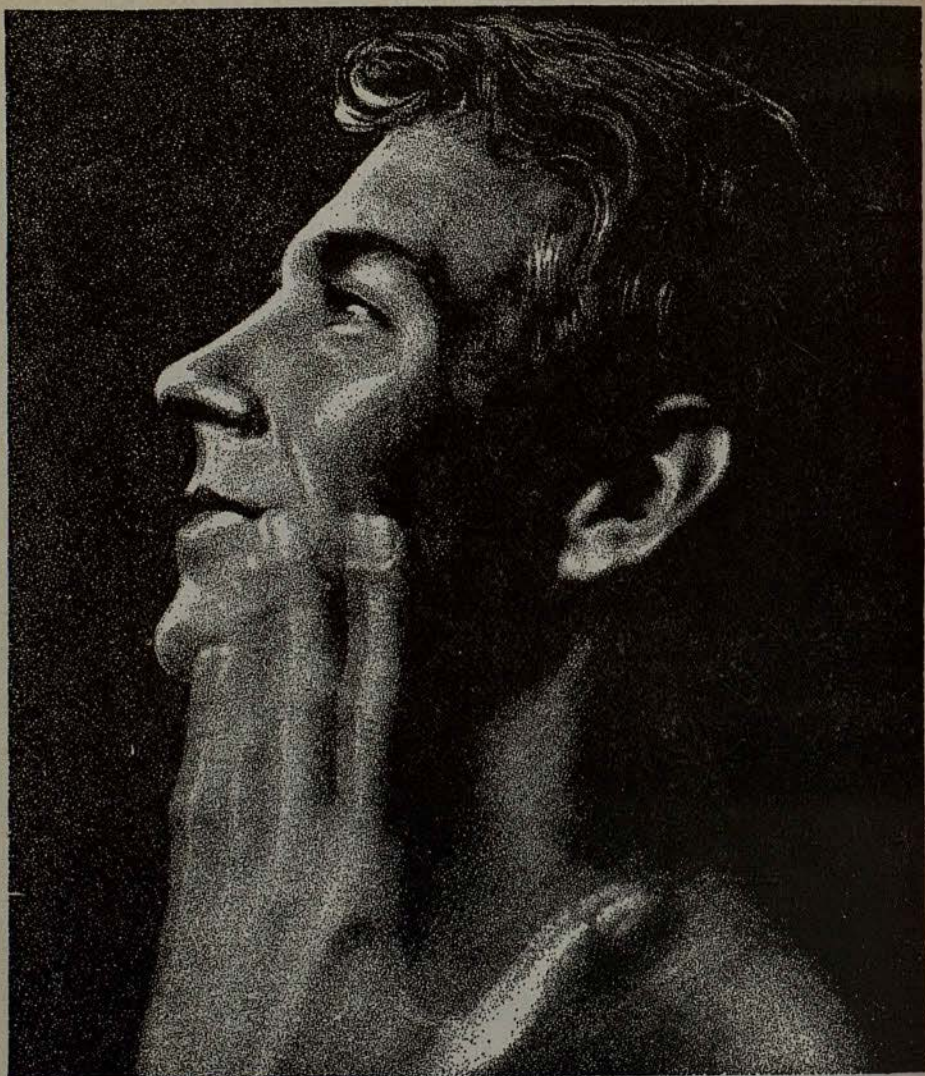
Edición de 4.000 ejemplares.

Editado por «Palau de la Música Catalana» — Departamento de Publicidad.

NOTA IMPORTANTE: La redacción de GUÍA MUSICAL publicará en esta sección la noticia de todos los conciertos que se celebren en Barcelona. Rogamos a los organizadores el envío de programas y cuantas noticias crean interesantes para su inserción en estas páginas.

No pida un vermouth, pida un **MARTINI**

AMB AQUEST GEST...

milions d'homes de tot el món comencen cada dia llur jornada.

Un massatge fort i baronivol de FLOID després d'afaitar-vos us evitarà tota irritació cutània i prepararà la vostra pell per a l'afaitada de l'endemà.

Amb l'ús habitual de FLOID AFTER-SHAVE l'home d'avui reprèn la lluita diària, optimista i ben disposat.

**Useu, també, Aigua de Colònia FLOID.
Fresca, baronívola... excitant.**

Floïd

HAUGRON CIENTIFICAL, S. A. New York / London / París / Barcelona

• P. J. J. A. N. • estudio baguet